گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۴۵۷۰۱۲
یکشنبه ۱۲ تیر ۱۴۰۱ ۱۲:۰۲

انجمن صنفی فیلم کوتاه ایران بیانیه داد؛

تایید صلاحیت حرفه ای حق چه کسی است؟

در پی انتشار دستورالعمل تایید صلاحیت حرفه ای کارگردان فیلم اولی توسط بنیاد فارابی، انجمن صنفی فیلم کوتاه ایران واکنش نشان داد و درجوابیه اش گفت: در ماه های گذشته علی رغم ارتباط و گفتگو با رییس محترم سازمان سینمایی و ارائه طرح‌ها و پیشنهادها و تمایل برای همکاری، اما در عمل به هیچکدام از نظرات ما اشاره و توجهی نشده است.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ و هنر گزارش خبر ، هیئت مدیره ی انجمن صنفی فیلم کوتاه ایران نوشت: انتشار " دستور العمل تایید صلاحیت حرفه ای کارگردان فیلم اول" توسط بنیاد سینمایی فارابی و شروع فعالیت آن از یازده تیرماه ، بازهم نشان داد که سازمان سینمایی و معاونت های آن، بخصوص در موضوع فیلم کوتاه هیچ اعتقادی به استفاده از نظر مشورتی صنف نداشته و علی‌رغم همه‌ی حرف ها و مصاحبه ها، هیچ اعتقادی به جایگاه صنف فیلم کوتاه ندارند و به آن اهمیتی هم نمی‌دهد.
انتشار این دستورالعمل که حاوی مجموعه ای از ایرادات محتوایی و شکلی است نشان داد که کاملا با رویکردی مغرضانه و غیر کارشناسی نوشته شده است که در ادامه به برخی از ابهامات و اشکالات این دستورالعمل اجرایی اشاره می‌کنیم. اما در ابتدا لازم است تاکید کنیم که نظر واضح انجمن فیلم کوتاه ایران حذف هرگونه مانع برای ورود به عرصه تولید فیلم سینمایی است. چرخه‌ی شناسایی صلاحیت و تولید اثر باید از دل خود صنعت سینما و صنوف حرفه‌ای دست اندرکار بدست آید نه از طریق دستورالعمل‌های یک سازمان دولتی که وظیفه‌اش ‍مدیریت، حمایت، همراهی و تسهیل امور است. اگر دانشجو، علاقمند، کارگردان فیلم کوتاه و یا اساسا هر شخصی که بتواند سرمایه لازم برای تولید فیلم را فراهم کند، چرا باید صلاحیت حرفه‌ای اش تایید شود؟ وظیفه‌ی تهیه کننده برای چیست؟
کاش پیش از هر تایید حرفه‌ای کارگردان فیلم اول، دستورالعملی برای تایید سرمایه‌گذاری و تهیه کنندگی فیلم اول نیز منتشر می‌شد. تهیه‌کننده‌ای که لازم است الزامات فیلم اول یک کارگردان را بشناسد، نه آنکه فقط حریص و منتظر جذب سرمایه از سوی یک کارگردان اولی مشتاق باشد. اما با فرض پذیرش این دستورالعمل برای تسهیل امور می‌توان به برخی از اشکالات واضح آن اشاره کرد.
در بخش اول تعریف فیلم که مشمولیت بلند وکوتاه نوشته شده و بنابراین تنها بکاربردن قید "تولید برای نمایش در سالن های نمایش" تفاوت فیلم سینمایی از بقیه انواع فیلم دانسته شده است که جای تامل آن هم از سوی بنیاد سینمایی فارابی که نهادی فرهنگیست دارد.
و نکته ی مهم دیگر اینکه چگونه پس از تایید صلاحیت حرفه ای، این صلاحیت برای دو سال معتبر خواهد بود؟ آیا در شرایط تایید صلاحیت پس از دوسال تغییری ایجاد خواهد شد؟ یا اینکه این صلاحیت شبیه یک مجوز ساخت خواهد بودکه اعتبار زمانی دارد و اگر چنین است اگر تهیه کننده‌ای نتواند شرایط تولید فیلم را فراهم کند این صلاحیت باید از کارگردان گرفته شود یا تهیه کننده؟ پس وظیفه و تعهد تهیه کننده کجا بررسی می‌شود؟
ما می‌دانیم این بی‌توجهی آشکار به صنف و حرفه‌ی کارگردانی فیلم کوتاه کاملا عامدانه است و تاکید می‌کنیم تنها موضوع جذب سرمایه و امکان سنجی تولید یک اثر و کسب مجوز ساخت شبیه به هر فیلم سینمایی دیگر، برای ورود یک کارگردان جدید کفایت می‌کند. اکنون کاملا واضح است که حلقه‌ی انتخاب و سرمایه گذاری برای تولید فیلم اول بسیار سخت‌تر و بسته‌تر و در اختیار سلیقه‌ی شخصی قرار گرفته است. اینکه سلیقه‌ی شخصی کسانی که وظیفه‌ی آنها احتمالا فقط نظارت بر نمایش است، چقدر در این سالها به نفع سینمای ایران و حفظ سرمایه های مادی و معنوی آن بوده، جای بررسی دارد. تجربه نشان داده است این سخت‌گیری ها نتیجه‌ای جز رشد مسیرهای غیرمتعارف در سینمای ایران ندارد.
ما همچنین خبرهای تایید نشده‌ای هم از حذف سیمرع فیلم کوتاه در جشنواره‌ی فیلم فجر شنیده‌ایم که البته امیدواریم صحت نداشته باشد. علی رغم بارها گفتگو و ارائه پیشنهاد به سازمان سینمایی و ارجاع آن به مدیر عامل انجمن سینمای جوان، همچنان بلاتکلیف مانده و جلسه‌ای با انجمن فیلم کوتاه برگزار نشده تا نظر اهالی فیلم کوتاه شنیده شود.
ظاهرا سازمان سینمایی تمایلی برای همکاری با صنف فیلم کوتاه ندارد و اگر قرار است نتیجه‌ی گفتگو ها منجر به تصمیمات گرفته شده‌ی از قبل شود و تغییری در انجام امور نداشته باشد، بهتر است گفتگوها نیز ادامه پیدا نکند.
در جلساتی که با رییس محترم سازمان سینمایی داشتیم، پیشنهاد دادیم در تایید صلاحیت حرفه ای عضویت صنفی در انجمن فیلم کوتاه مورد توجه قرار گیرد و استدلال خودمان را نیز بیان کردیم. استدلالمان این بود که عضویت در صنف فیلم کوتاه با سخت‌گیریهایی که برای عضویت در آن انجام می‌شود و بررسی موضوع تداوم فعالیت در فیلم کوتاه می‌تواند دلیل کافی برای تایید صلاحیت یک متقاضی قلمداد شود. اما در دستورالعمل صادر شده، هیچ نشانی از این پیشنهاد دیده نشده و حتی در فرم بررسی نیز هیچ اشاره‌ای به حضور و فعالیت صنفی نشده است و این درحالیست که مدرک انجمن سینمای جوان بعنوان کارشناسی ارشد سینمایی به حساب آمده است. این که مدرک انجمن سینمای جوان مهم قلمداد شده جای خوشحالیست اما چگونه سابقه حضور و تداوم فعالیت در صنف فیلم کوتاه که تقریبا همه‌ی اعضا آن مدرک سینمای جوان را نیز دارا می‌باشند، به حساب نیامده است؟ واقعا یک دوره‌ی آموزشی شش یا هفت ماهه با همه‌ی ویژگیهای منحصر بفرد سینمای جوان که منکر آن نیستیم، از یک رشته‌ی دانشگاهی سینمایی چهار تا شش ساله بیشتر است؟ آیا در این دستورالعمل بخش های دانشگاهی سینمایی نیز به همین اندازه مورد توجه بوده‌اند؟ سابقه‌ی فعالیت و استمرار در این حوزه به اندازه یک مدرک دیده شده است؟
آیا داشتن سابقه‌ی مدیریتی در تایید صلاحیت حرفه‌ای کارگردانی باید تاثیر گذار باشد؟ و آیا باید ارزش امتیاز سوابق مدیریتی از ارزش تحصیلات سینمایی باید بیشتر باشد؟ قرار است صلاحیت حرفه‌ای کارگردان تایید شود یا سوابق مدیریتی؟
" سوابق فعالیتهای حرفهای: ۳۵ امتیازسوابق فعالیتهای مدیریتی و فرهنگی: ۳۰ امتیازمدارک تحصیلی و آموزشی: ۲۵ امتیازنمونه آثار تولیدی: ۶۰ امتیاز"
حضور در " باشگاه فیلم اولی های بنیاد سینمایی فارابی" چیست که امتیازی معادل کارشناسی ارشد خواهد داشت؟ این حضور و این ارزش از کجا بدست آمده است؟ یعنی به صرف عضویت در این باشگاه امتیازی معادل کارشناس ارشد سینمایی خواهد بود؟
"مدارک انجمن سینمای جوانان ایران و باشگاه فیلم اولیهای بنیاد سینمایی فارابی در حکم مدارک کارشناسی ارشد رشته های سینمایی خواهند بود؛ همچنین مدارک سایر موسسات آموزشی دارای مجوز از سازمان امور سینمایی و سمعی بصری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حکم رشته های سینمایی کارشناسی می باشند.

در بخش بعدی و تعریف کارگردان حرفه‌ای نیز نوشته شده :
"شخصی که در سابقه فعالیت خود حداقل یک فیلم سینمایی کارگردانی کرده و پروانه نمایش آن را از سازمان امور سینمایی و سمعی بصری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گرفته باشد."
که آشکارا تعریف فعالیت حرفه‌ای را مشروط به اخذ " پروانه نمایش" از سازمان سینمایی دانسته، واضح است که هم تایید و تعریف فیلم سینمایی و هم تایید و تعریف حرفه‌ای کارگردان منوط به اخذ پروانه نمایش دانسته شده!
یعنی شورایی که در این سالها به تجربه دانسته‌ایم نظری براساس شرایط اجتماعی و سیاسی و اقتصادی و احیانا سلیقه‌ای شخصی صادر می‌کند و در بسیاری از موارد هم قابل تغییر و گفتگو بوده، شرط تعریف فیلم سینمایی و تایید صلاحیت حرفه ای دانسته شده است.
چگونه گروهی به خودشان حق می‌دهند در تعریف و تایید یک موضوع دانشگاهی، علمی و مطالعاتی تا این اندازه پیشروی و تصرف کنند؟ و نظر یک شورای انتصابی را مبنای تعریف و تایید فیلم سینمایی و حرفه‌ی کارگردانی کنند؟ این حق را چه کسی به شما داده است؟ اساسا یک دستورالعمل اجرایی چرا نیازمند بازتولید تعریف و مفهوم فیلم و فیلم سینمایی است؟

در بخش " شرایط حرفه ای کارگردان اول" نیز به شکل کاملا غیر محترمانه و شبیه به یک کنکور آزمایشی نوشته شده :
" قبولی در مصاحبه حضوری "
چگونه می‌توان با قطعیت اعلام کرد که مصاحبه‌ی حضوری تعیین کننده ی و شناساننده‌ی شرایط حرفه‌ای یک کارگردان می‌تواند باشد؟ یعنی در مصاحبه‌ی حضوری چه نوع سوالات تخصصی پرسیده می‌شود؟ آیا سابقه نداشته که برسر صلاحیت حرفه‌ای کارگردانان شناخته شده اختلاف نظر وجود داشته باشد؟ جای ورود ایده های نو و جسورانه که احتمالا در مخالفت با شکل‌های معمول باید به آن امکان حضور داد کجاست؟ مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی در سال گذشته چه ایده‌ی جسورانه و متفاوت از جریان معمول زبان سینما را حمایت کرده است؟ این چه برخورد توهین آمیزی‌ست که با یک متقاضی کارگردانی فیلم انجام می‌شود؟ براساس " شرایط عمومی" قید شده در این دستورالعمل نیز، آیا اقلیت های مذهبی پذیرفته شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی حق کارگردانی فیلم اول ندارند؟ و آیا نیاز به ارائه سو پیشینه کیفری ضروری‌ست؟ نباید اصل بر سلامت اخلاقی همه باشد مگر آنکه خلاف آن ثابت شود؟
هیات مدیره انجمن صنفی فیلم کوتاه ایرانیازده تیرماه هزار وچهارصدو یک